

Betænkning

over forslag til lov om ændring i lov om erstatning til besættelsestidens ofre.

(Om beregning af erstatningen til tjenestemandspensionister).

(Afgivet af udvalget den 4. maj 1966).

Udvalget har holdt 5 møder og herunder haft 2 samråd med socialministeren. Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Buchenwald-Klubben for København, Landsforeningen af Sammenslutningen af Erhvervshæmmede fra Frihedskampen, professor Mogens Fog, overlægerne Knud Hermann og P. Thygesen, Landsforeningen af KZ-fanger fra Neuen-gamme, Landsforeningen Gestapo-Fangerne og Forretningsudvalget for Grænsekorpsforeningen.

Landsforeningen af Sammenslutningen af Erhvervshæmmede fra Frihedskampen har over for udvalget bl. a. gjort gældende, at der er behov for fjernelse af den i erstatningsloven fastsatte tidsfrist.

I forbindelse med den rejste kritik af erstatningslovens bestemmelser om anmeldelsesfrister er det af socialministeren oplyst over for udvalget, at der i vidt omfang dispenseres fra den i lovens § 7, stk. 1, fastsatte anmeldelsesfrist på 1 år efter nærmere af socialministeriet fastsatte retningslinjer. Det er endvidere blevet oplyst, at det ikke vil være praktisk muligt helt at afskaffe fristbestemmelsen, da det — især ved lavere grader af invaliditet — kan være umuligt nu at bedømme, om lidelsen skyldes de forhold, hvorunder den pågældende har levet under besættelsen.

Imidlertid har socialministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 1, som er

tiltrådt af udvalget, hvorefter der i loven indføres en udtrykkelig hjemmel til at dispensere fra fristbestemmelsen i § 7 i sådanne tilfælde, hvor direktoratet for ulykkesforsikringen efter nærmere af socialministeren fastsatte retningslinjer måtte skønne, at omstændighederne taler derfor.

I forbindelse hermed er det af socialministeren oplyst, at der i henhold til den foreslåede dispensationsbestemmelse vil blive udstedt sådanne retningslinjer, at dispensation vil blive givet i tilfælde, hvor der foreligger en væsentlig invaliditet, og hvor det ikke skønnes at være overvejende sandsynligt, at nedsættelsen af erhvervsevnen skyldes andre forhold end de forhold, hvorunder den pågældende har levet under besættelsen.

Professor Mogens Fog og overlægerne Knud Hermann og P. Thygesen har bl. a. påpeget de store vanskeligheder, der er forbundet med den lægelige vurdering af ansøgningerne om erstatning. Med hensyn til dette spørgsmål er det oplyst, at direktoratet for ulykkesforsikringen hidtil har fulgt den praksis, at for så vidt en tidligere kz-fanges indtjeningssevne er forringet, bliver invaliditetsgraden revideret under hensyntagen til indtægtsforringelsen, selv om der ikke kan påvises en ændring af den pågældendes tilstand. Såfremt der i sagen foreligger en specialisterklæring, der ikke er mere end 1 år gammel, sker revisionen